

Motion till riksdagen 2011/12:Ju296

av **Jessika Vilhelmsson (M)**

Bristande rättssäkerhet för barn som utsatts för övergrepp

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av rättssäkerhet för barn.

Motivering

Barn som utsätts för våld i hemmet har rätt till samhällets skydd och stöd. Det regelverk som finns tar hänsyn till barns utsatta situation och ger goda förutsättningar för att utreda barnmisshandel snabbt. Förundersökning i den här typen av brott ska bedrivas skyndsamt och beslut i åtalsfrågan ska fattas inom tre månader. Rikspolisstyrelsen och Åklagarmyndigheten rekommenderar att ett första förhör med barnet hålls inom två veckor.

Våld mot barn utgör idag drygt 1 % av alla brottsmisstankar som hanteras av Åklagarmyndigheten. Åklagarmyndighetens årsredovisning för 2010 visar att den genomsnittliga handläggningstiden från polisanmälan till beslut är 115 dagar i ärenden som rör misshandel och grov misshandel mot personer under 15 år. Genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut varierade mellan 66 och 168 dagar 2010. Åklagarmyndigheten har tillsatt en överåklagare som har som nationellt ansvar att samordna Åklagarmyndighetens bekämpning av brott i nära relationer och särskilt mot barn. Detta initiativ är välkommet och den genomsnittliga handläggningstiden från polisanmälan till beslut har minskat med 15 dagar från 2009 till 2010. Att den genomsnittliga tiden nu är 115 dagar är dock alldeles för långt och det krävs ytterligare åtgärder för att minska antalet dagar. Bland de barn som Rädda Barnen tar emot i behandling finns flera som fått vänta mer än åtta månader på ett första polisförhör och mer än ett år på beslut i åtalsfrågan. Åklagarmyndigheten konstaterar själv att de lagstadgade beslutsprinciperna inte hållits.

Fel! Okänt namn på

En lång utredningstid innebär stora påfrestningar för ett barn, i synnerhet när den misstänkte förövaren är en närstående. Långa handläggningstider sänder ut signaler till barnet att situationen inte tas på allvar. Det finns också risk att barnet hinner glömma och får svårt att återge händelsen när det väl kallas till förhör. En annan risk är att barnet pressas eller mutas av sin omgivning att ta tillbaka sin berättelse. Detta äventyrar rättssäkerheten och strider mot vad som föreskrivs i lagen.

Barnet blir inte sällan utan krisstöd i väntan på att polisutredningen slutförs. Långa utredningstider för också med sig en överhängande risk för allvarliga brister i risk- och skyddsbedömningen av barnet. I många fall hinner en familjerättslig utredning påbörjas och beslut om vårdnad och umgänge riskerar att fattas på ett bristfälligt underlag. I värsta fall bidrar den långa utredningstiden till att barn fortsätter att utsättas för våld. Bristerna är tydliga och vi bör skyndsamt överväga vad som kan göras åt dessa.

Stockholm den 3 oktober 2011

Jessika Vilhelmsson (M)